

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov om Hvalfangst under Færøerne af 30. Marts 1895 indførtes der en Afgift af 25 Kr. af enhver til Færøerne indbragt Bardehval og af $1\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien af Dele af en Bardehval. Ved Lov om Hvalfangst ved Færøerne af 2. Maj 1902 § 6 forøgedes Afgiften af hele Hvaler til 50 Kr. og det fastsattes, at Afgiften skulde svares ikke alene af Bardehvaler, men ogsaa af Tandhvaler af 36 Fods Længde og derover (Kaskelotter). Afgiften tilfalder — bortset fra Optrækningsgebyret — forskellige færøske Kasser, jfr. Lov af 2. Maj 1902 § 7.

Foruden den Indtægt, Hvalfangsten gennem den fornævnte Afgift har indbragt de færøske Kasser, har den hidtil yderligere gavnet Færøerne derved, at den har givet Befolkningen paa Øerne, eller i alt Fald store Dele af den, Adgang til at købe Hvalkød til en i Forhold til Prisen paa andet Kød og paa andre Næringsmidler meget billig Pris. Ved Forelæggelsen af Forslaget til Loven af 1902 regnedes der saaledes med, at den gennemsnitlige Betaling, der hidtil havde været ydet, udgjorde ca. 1 Øre pr. Pund. (Rigsdagstidenden 1901—02, Tillæg A. Sp. 4480). Dette Forhold har imidlertid siden da forandret sig i ikke ringe Grad. Dels paa Grund af at Hvalfangsten ved Færøerne i den sidste Tid i det hele har været i Aftagende — i 1902 ansloges den samlede Fangst til omtrent 300 Hvaler aarlig (l. c. Sp. 4484) — dels fordi Hvalstationerne ser deres Fordel i at udnytte Hvalkødet mere rationelt end tidligere og ofte er i Stand til at erholde større Ve-

derlag ved at udføre Kødet end den Betaling, Befolkningen er vant til at yde, dels endelig fordi det selvfølgelig kan være en Byrde for Stationerne til enhver Tid at give Befolkningen Adgang til at forsyne sig med Hvalkød, har der jævnlig vist sig Utilbøjelighed fra Stationernes Side til at levere Befolkningen Hvalkød, og dette har atter medført, at Priserne paa Hvalkød er stegne en Del. Ved de Stationer, der for Tiden er i Drift, Funding og Lopra, er Betalingen saaledes nu fastsat til henholdsvis 10 og 4 Øre pr. kg. Det er tilmed ikke utænkeligt, at Stationerne fremtidig helt vil nægte at levere Hvalkød til Befolkningen, og — bortset fra de nuværende ved Verdenskrigen fremkaldte overordentlige Forhold — vil man ikke kunne skride ind mod de paagældende Stationer i den Anledning.

For at gøre Hvalstationerne interesserede i at levere Befolkningen Hvalkød til rimelige Priser vedtog Lagtinget derfor i sin ordentlige Samling i Aaret 1915 et Lovforslag, der i det væsentlige var enslydende med nærværende Forslag, dog at Afgiften var sat op til 400 Kr. og paa de i Forslagets 3die Stykke fastsatte Vilkaar kunde nedsættes til 50 Kr.

Da man imidlertid maa nære Frygt for, at Hvalstationerne ikke vilde være i Stand til at bære en Afgift af den af Lagtinget foreslaaede Størrelse, har man nøjedes med at foreslaa Afgiften forhøjet til 200 Kr., hvorved det paa den anden Side maa antages, at Hensigten med Lovændringen vil kunne naas.